

NINA

DE APPEL
ARTS CENTRE

TENTOONSTELLING

8 FEBRUARI - 13 APRIL 2014

PRINS HENDRIKKADE 142 • AMSTERDAM • DEAPPEL.NL

YUEN

NINA YUEN

8 FEBRUARI – 13 APRIL

Beste bezoeker,

Dit voorjaar neemt directeur Ann Demeester afscheid van de Appel arts centre met twee door haar samengestelde tentoonstellingen Asco en Nina Yuen, waarin performance op verschillende manieren centraal staat.

Nina Yuen (Hawaiï, 1981), wiens werk is tentoongesteld op de tweede verdieping, creëert in haar performatieve video's op bedachtzame wijze een intieme wereld waarin het ultrapersoonlijke en algemeen menselijke samenkomen. Ze rijgt dagboekachtige overwegingen, jeugdherinneringen, referenties aan de (kunst)geschiedenis en filosofische bespiegelingen over grote thema's als leven, dood, liefde, schoonheid en kunstenaarschap aan elkaar tot films die het karakter hebben van vignettes (in proza en poëzie is een vignette een kort, impressionistisch tafereel dat een beeld schetst van een bepaald personage, moment en plaats).

Doordat Yuen vaak zelf in haar video's figureert als protagonist en verteller en de voice-over bijna uitsluitend haar eigen stem is, lijkt het om pure autobiografie te gaan. Niks is minder waar. De grens tussen fictie en realiteit is in de films van Yuen flinterdun. Ze ontleent elementen aan een scala aan bronnen: haar fascinatie voor magie en natuur, de levensverhalen van haar vader en moeder, de biografieën

van getroebleerde, gemarginaliseerde en vergeten figuren uit de kunstgeschiedenis en de lotgevallen van tienerleerlingen aan wie ze lesgeeft. Ze put hieruit inspiratie om uitgebreide performances voor het oog van de camera en zonder bijzijn van een publiek uit te voeren.

Het resultaat zijn associatieve, dromerige, hypnotiserende en af en toe ook melancholische video's, waarin banale observaties versmelten met levensbeschouwelijke uitspraken over hoe je in de wereld kunt staan.

In 2011 was in het Stedelijk Museum Schiedam een tentoonstelling te zien van Nina Yuen, een alumna van de Rijksakademie van beeldende kunsten in Amsterdam, met werken uit de periode 2007-2011. In de Appel arts centre toont Yuen nieuw werk in een constellatie van bestaand werk. De videoproducties Hermione, Lea en Raymond beleven hun internationale primeur in de Appel arts centre. Voor het eerst laat Yuen ook gerelateerde prints van tekeningen en collages zien.

In eerder werk opereerde Yuen doorgaans vanuit de beslotenheid van het atelier, waar ze barokke DIY-decors bouwde die fungeerden als setting voor haar films.

Nu trekt ze steeds vaker letterlijk en figuurlijk de 'buitenwereld' in en legt ze verbanden tussen haar 'binnenwereld' en de wijde werkelijkheid daarbuiten. Ze legt wat curator Wilma Sütö 'toverachtige' verbindingen noemt tussen cultuur en natuur, woord en beeld, haar eigen leven en universeel menselijke gevoelens. De 'private mythologieën' die Yuen in haar werk oproept zijn namelijk aan de ene kant afwijkend en hyperpersoonlijk, maar aan de andere kant voor velen herkenbaar.

We hopen dat u bezoek aan de tentoonstelling een spreekwoordelijke 'achtbaan' wordt, waarbij herkenning en bevreemding hand in hand gaan.

Met vriendelijke groet,

De Appel arts centre

DON, 2006

4:3 DIGITALE VIDEO MET GELUID, 7 MIN 14 SEC

Liefde, lust en lijden lopen als een rode draad door deze korte film heen. Yuen heeft audio opnames gemaakt van verhalen die haar moeder vertelde over diverse herinneringen uit diverse fases van haar leven en dan vooral over haar liefdesrelaties – onder meer over de breuk met haar ex-man Don. Een selectie uit die opnames heeft Yuen opschreven en als teksten aan het plafond van haar studio bevestigd. In deze film speelt Yuen meerdere karakters: ze lijkt zichzelf te representeren maar ook, haar moeder Noëlie en diens ex-man Don.

CREDITS
INTERVIEW MET NOELIE RODRIGUEZ

ANDOE, 2013

16:9 DIGITALE VIDEO MET GELUID, 5 MIN 53 SEC

De video Andoe is losjes geïnspireerd op het leven en de persoonlijkheid van de bestaande kunstenaar en schrijver Joe Andoe (US, 1955), die laat in zijn loopbaan ontdekte dat al zijn schilderijen terug gaan op één enkele herinnering uit zijn jeugd. Hij maakt bijna monochrome schilderijen van dieren, mensen en objecten, die zich onder meer in de collecties van het Metropolitan en het Whitney Museum of Art bevinden.

De tekst van de voice-over is geschreven op basis van een interview met Andoe, maar Yuen husselt citaten door elkaar, voegt er fantasie-elementen aan toe en transformeert Joe in Joan. De persoon Andoe lijkt bovendien te versmelten met de kunstenaar Yuen. Het resultaat is een videoportret dat is ingebed in de werkelijkheid, maar uiteindelijk het gevoelsleven van een fictief personage schetst. Andoe lijkt te gaan over het wezen van creativiteit, de complexiteit van het kunstenaarschap, de valkuilen en mogelijkheden die een kunstenaars-carrière markeren en de fijne scheidslijn tussen falen en slagen.

CREDITS
INTERVIEW MET JOE ANDOE
DOOR NEDA POURANG
“VERSUS” NIKE RECLAME

HERMIONE, 2014

16:9 DIGITALE VIDEO MET GELUID, 9 MIN 34 SEC

In deze nieuwe video volgt de kijker de verschillende etappes in het (fictieve) leven van een anonieme vrouwelijke magiër. De titel/naam Hermione doet onmiddellijk denken aan een personage uit de Harry Potter boekenreeks, maar de film van Yuen heeft weinig van doen met de hyperintelligente tovenaarsleerlinge van J.K. Rowling.

In het verloop van de film blijven de kinderlijke verjaardagstaarten met kaarsjes steeds gelijk met het stijgen der jaren, maar de stem vertelt over de verandering van een meisje dat in sprongen een vrouw op leeftijd wordt. In de verschillende fasen van haar leven zoekt het geschetste personage naar haar identiteit, wie ze is en welke plek ze inneemt in de maatschappij. Van een onschuldige zesjarige die gelooft in kracht van de illusie (een kind dat goochelaar is) evolueert ze naar een volwassen vrouw die teleurgesteld is in haar bestaan (ze noemt zichzelf haar grootste obstakel). Ze constateert dat de natuur vrouwen evenveel talent toebedeelt als mannen, maar dat de samenleving de begaafdheid van beide seksen niet op een gelijkwaardige manier steunt en voedt.

Yuen vertelt het verhaal en is ook actrice in deze film. Ze versmelt fragmenten uit de biografieën van een serie bijzondere (en getormenteerde) vrouwen: de

Franse schrijfster en feministe Simone de Beauvoir, de Amerikaanse danseres en choreografe Twyla Tharpe, de Amerikaanse schrijfster Dorothy Parker, Vera Nabokov (vrouw, assistent en muze van de schrijver Vladimir Nabokov) en de Amerikaanse dichteres en romanschrijfster Hilda Doolittle. Door tekstfragmenten van of over deze vrouwen te bundelen, creëert Yuen een nieuw levensverhaal de biografie over een vrouw, die de kunstenaar zelf typeert als een “meervoudige ik”.

CREDITS
“28 ARTISTS AND TWO SAINTS”
DOOR JOAN ACOCELLA
“WORK/PLAY” LEVIS RECLAME
“THE POKER HOUSE” TRAILER
“CREATING HYSTERIA”
DOOR JOAN ACOCELLA
“THE THIN RED LINE”
DOOR TERENCE MALICK
INTERVIEW MET COURTNEY LOVE

ZAAL D

HEATHER WHO, 2011

4:3 DIGITALE VIDEO MET GELUID 3 MIN 23 SEC

Nina Yuen geeft sinds geruime tijd les aan de leerlingen van een privé school in New Jersey. Hieruit zijn een aantal films voortgekomen waarin haar studenten figuren. Zelf vertelt ze over het werk dat ze met hen maakte: “My films are unabashedly romantic and quietly profound assemblages of performance, spoken monologue, soundtrack and montage, which create a flux of vivid imagery and feeling.”

Heather Who was de eerste film die ontstond uit een dergelijke samenwerking. Een aantal jonge meisjes speelt gezamenlijk een enkele hoofdpersoon. We zien verschillende gezichten voorbijkomen, maar horen maar één stem. Elk meisje introduceert een leeftijdsgenoot met een opmerkelijke anekdote, waarbij de naam van de persoon nadrukkelijk wordt vermeld. Over de Heather Who uit de titel komt de kijker door een gevat spel met woorden wat meer te weten.

De film laat zien dat we namen vaak voor lief nemen, maar dat er veel verhalen en geschiedenis achter kunnen schuilgaan en dat ze bepalend kunnen zijn voor de manier waarop anderen ons waarnemen. Waarom heb je überhaupt een specifieke naam gekregen? Stel iemand heet Dimitri, welke rol speelt die naam in een herinnering die je aan hem kan hebben?

Hoe kan een naam iemands levensloop en de dingen die hij of zij meemaakt beïnvloeden?

CREDITS “OF COURSE I REMEMBER YOUR NAME” DOOR HEATHER O’NEILL

LEA, 2014

16:9 DIGITALE VIDEO MET GELUID 6 MIN 15 SEC

Yuen is geïntrigeerd door de methodologie van de beroemde maker van natuurdocumentaires David Attenborough. Deze tv maker en natuurliefhebber deelt in zijn films geen gortdroge feiten mee, maar hij vertelt door gebruik te maken van personificaties van dieren en planten verhalen over tal van natuurverschijnselen. In Lea lijkt Yuen een gelijkaardige techniek toe te passen. Planten worden door de voice-over gepresenteerd als dieren, een tak wordt een mens die wordt begraven, een steen wordt een baby die geknuffeld wordt en een bad krijgt. Een belangrijke rol is weggelegd voor de antropomorfe (menschvormige) Mr. Nature. Yuen laat natuur en cultuur, mens en omgeving versmelten door fauna en flora rituelen te laten verrichten die de grote gebeurtenissen uit het menselijk bestaan – het geboren worden, liefhebben en sterven – weerspiegelen.

CREDITS DAVID ATTENBOROUGH OVER BIGHORN SHEEP “DAY BATH” DOOR DEBORAH SPENCER “THE LURE OF THE FAIRY TALE” DOOR JOAN ACOCELLA “TOPOGRAPHY” DOOR SHARON OLDS “ANTICHRIST” DOOR LARS VON TRIER “A HISTORY OF EVERYTHING, INCLUDING YOU” DOOR JENNY HOLLOWELL

ZAAL E

RAYMOND, 2014 16:9 DIGITALE VIDEO MET GELUID 8 MIN 19 SEC

In Raymond – een intieme film over de relatie tussen de kunstenaar en haar vader, gesitueerd op het eiland Hawaï waar Yuen opgroeide – schetst Yuen op indirecte wijze een beeld van haar achtergrond, en welke kennis, spirituele en emotionele bagage ze heeft meegekregen. Hiertoe gebruikt Yuen voor het eerst een mannelijke voice-over. We horen hoe haar vader de wereld tracht te begrijpen door bepaalde dingen te kwantificeren en te categoriseren, van het berekenen van de calorieën die zijn boerderij voortbrengt tot aan het meten van het aantal mijlen dat hij heeft afgelegd tijdens het forenzen. Tegelijkertijd vertelt hij over de ‘kleine fantasieën’ die hij had als kind (het buigen van bomen met zijn vingers of gitaar spelen met elektriciteitskabels), hij praat bevolgen over de oorsprong van de wereld, en vertelt zijn dochter liefhebbend hoe ze zich gedroeg als baby.

Yuen lijkt in Raymond de vraag op te roepen of je de wereld wel op puur rationele wijze kunt benaderen en begrijpen. Bestaat iets niet als het niet meetbaar is? Tevens lijkt ze daarbij de vraag te stellen hoe onze opvoeding ons begrip van de wereld vormt en welke rol herinneringen (“a house full of clues”) daarbij kunnen spelen.

CREDITS
INTERVIEW MET CHRIS YUEN
“A HISTORY OF EVERYTHING,
INCLUDING YOU”,
DOOR JENNY HOLLOWELL
“BIRCHES”, VAN ROBERT FROST
“PUFF THE MAGIC DRAGON”,
VAN PETER, PAUL, EN MARY
“THE UNICORN”,
VAN SHEL SILVERSTEIN
“DAYS OF MY YOUTH”,
VAN KUIOKALANI LEE
“THE CIRCLE GAME”,
VAN JONI MITCHELL
“IN MY LIFE”, DOOR THE BEATLES

STUDIES VOOR ANDOE, A2 PRINTS OP PAPIER 2014

Wat is het verschil tussen een origineel werk en een imitatie? Tussen een tekening en een print? Wie is de leerling en wie is de meester? Wie de amateur en wie de professionele kunstenaar? Die vragen roept Yuen indirect op met de reeks tekeningen die ze realiseerde in het kader van de film Andoe. Haar leerlingen gaf ze de opdracht om binnen bepaalde instructies en beperkingen een nieuwe manier te vinden om een tekening te maken. Zelf hermaakte ze vervolgens deze ‘werkjes’, waarbij ze de spontane en toevallige lijnvoering van de oorspronkelijke tekeningen van de tieners minutieus en bijna krampachtig imiteerde. Yuen voegt er een nieuwe betekenislaag aan toe door hier in de Appel arts centre niet haar handmatige tekeningen te tonen, maar deze te presenteren als prints waaraan de oorspronkelijke richtlijnen voor de leerlingen zijn toegevoegd.

STUDIES VOOR LEA, A2 PRINTS OP PAPIER 2014

Deze ‘collages’ uit natuurlijke materialen fungeerden als driedimensionale schetsen voor de film Lea. Op het eerste gezicht zijn het gewoon arrangementen van taken, bladeren en mossen, maar wie goed kijkt ziet speelse toevoegingen zoals oogjes, een neus, voelsprietten. In deze mini-sculpturen maakt Yuen de natuur antropomorf (d.w.z. met de vorm van een mens). Net zoals in bepaalde fabels, sprookjes, mythes en legendes in diverse culturen, laat ze de natuur op die manier tot ons spreken.

NEVEVENTS

OPENING

VRIJDAG 7 FEBRUARI
18:00 - 21:00 UUR

Q&A MET PATSSI VALDEZ EN NINA YUEN

ZATERDAG 8 FEBRUARI
16:00 - 17:30 UUR

REGULIERE RONDLEIDINGEN

9 FEBRUARI

9 MAART

13 APRIL

16:00 - 17:00 UUR

FAMILIERONDLEIDINGEN

23 FEBRUARI

30 MAART

14:30 - 16:00 UUR

ZONDAGSSCHOOL

16 MAART

16:00 - 17.30 UUR

MUSEUMWEEKEND

5/6 APRIL

ZATERDAG VAN

12:00 - 20:00 UUR

ZONDAG VAN

12:00 - 18:00 UUR

COLOFON

DIRECTEUR

ANN DEMEESTER

PRODUCTIE

TONY HOFMAN, ARIANNE KAMSTEEG

MARKETING EN PUBLICITEIT

MARIEKE ISTHA, CARMEN MUSKEE

OPBOUW

SJOERD TIM EN TEAM

TEKST EN REDACTIE

ANN DEMEESTER, GERBRAND

KOREVAAR

ONTWERP

THONIK

PRINT

DE BESTE PRINT BV

MET DANK AAN

LOMBARD FREID GALLERY EN

GALERIE JULIËTTE JONGMA

DIRECTOR	ANN DEMEESTER
PRODUCTION	TONY HOFMAN, ARIANNE KAMSTEEG
MARKETING AND PUBLICITY	MARIEKE ISTHA, CARMEN MUSKEE
CONSTRUCTION	SJOERD TIM AND TEAM
TEXTS AND EDITING	ANN DEMEESTER, GERBRAND
DESIGN	THONIK
PRINTING	DE BESTE PRINT BV
SUNDAY SCHOOL	16 MARCH 4:00 - 5:30 PM
FAMILY GUIDED TOURS	23 FEBRUARY 30 MARCH 2:30 - 4:00 PM
REGULAR GUIDED TOURS	9 FEBRUARY 9 MARCH 13 APRIL 4:00 - 5:00 PM
Q&A WITH PATSSI VALDEZ AND NINA YUEN	SATURDAY 8 FEBRUARY 4:00 - 5:30 PM
OPENING	FRIDAY, 7 FEBRUARY 6:00 - 9:00 PM
MUSEUM WEEKEND	5/6 APRIL SATURDAY FROM NOON TO 8:00 PM SUNDAY FROM NOON TO 6:00 PM

CREDITS

ADDITIONAL EVENTS

RAYMOND, 2014

**16:9 DIGITAL VIDEO
WITH SOUND, 8 MIN 19 SEC**

In Raymond – an intimate film about the relationship between the artist and her father, located on the island of Hawaii, where she grew up – Yuen indirectly sketches a picture of her background, and what knowledge, spiritual and emotional baggage she has carried away from it. For this, unusual for Yuen, she uses a male voice-over for the first time. We hear how her father tries to understand the world by quantifying and categorizing certain things, from calculating the calories that his farm produced to measuring the number of miles that he travelled while commuting. At the same time he tells about the ‘little fantasies’ that he had as a child (bending trees with his fingers, or playing guitar on electrical power lines), talks animatedly about the origins of the world, and tells his daughter lovingly how she behaved as a baby. In Raymond Yuen seems to be raising the question of whether you can approach and comprehend the world in a purely rational manner. Does something exist if it cannot be quantified? At the same time she also appears to be posing the questions of how our upbringing shapes our understanding of the world, and what role memories (“a house full of clues”) can play in that process.

CREDITS

**INTERVIEW WITH CHRIS YUEN,
“A HISTORY OF EVERYTHING,
INCLUDING YOU”,
BY JENNY HOLLOWELL**

“BIRCHES”, BY ROBERT FROST

**“PUFF THE MAGIC DRAGON”,
BY PETER, PAUL, AND MARY**

**“THE UNICORN”,
BY SHELL SILVERSTEIN**

**“DAYS OF MY YOUTH”,
BY KUIOKALANI LEE**

**“THE CIRCLE GAME”,
BY JONI MITCHELL**

“IN MY LIFE”, BY THE BEATLES

STUDIES FOR ANDOE

**A2 PRINTS ON PAPER
2014**

What is the difference between an original work and a copy? Between a drawing and a print? Who is the pupil and who is the master? Who the amateur and who the professional artist? Yuen poses these questions indirectly with a series of drawings that she realized in connection with the film Andoe. She gave her students the assignment of finding a new way of making a drawing, within the framework of certain instructions and limitations. She herself then remade these ‘sketches’, copying the spontaneous and random handling of the lines in the adolescents’ original drawings meticulously, in an almost forced manner. In this exhibition, Yuen adds another layer of meaning by turning her original handmade drawings into prints, to which the original guidelines given to the students are added.

2014

**STUDIES FOR LEA
A2 PRINTS ON PAPER**

These ‘collages’ from natural materials functioned as three-dimensional sketches for the film Lea. At first sight they are simply arrangements of branches, leaves and moss, but anyone looking more closely will discover playful additions such as little eyes, a nose, and antennae. In these mini-sculptures Yuen makes nature anthropomorphic. Just as in certain fables, fairy tales, myths and legends in diverse cultures, she permits nature to speak to us in this way.

HEATHER WHO, 2011

**4:3 DIGITAL VIDEO
WITH SOUND, 3 MIN 23 SEC**

For some time now Nina Yuen has been teaching to pupils at a private school in New Jersey. A number of films in which her students figure have arisen from this experience. She herself says of the work that she has made with them, “My films are unabashedly romantic and quietly profound assemblages of performance, spoken monologue, soundtrack and montage, which create a flux of vivid imagery and feeling.”

Heather Who was the first film to come out of such a collaboration. A number of young girls collectively play one central character. We see different faces pass across the screen, but hear only one voice. Each girl introduces a peer with a remarkable anecdote, in which the person’s name is clearly stated. The viewer comes to know somewhat more about the Heather Who of the title through a nimble play with words.

The film suggests that we often take names for granted, but that many stories and histories can lie hidden behind them, and that they can determine the way in which others perceive us. Why were you given a specific name anyway? Picture someone called Dimitri: what role does that name play in a memory that you could have of him? How can

a name influence the course of someone’s life and the things that he or she experiences?

CREDITS

“OF COURSE I REMEMBER YOUR NAME”, BY HEATHER O’NEILL

LEA, 2014

**16:9 DIGITAL VIDEO
WITH SOUND, 6 MIN 15 SEC**

Yuen is intrigued by the methodology of David Attenborough, the famous maker of nature documentaries. In his films this broadcaster and naturalist does not report dry-as-dust facts, but told stories about scores of natural phenomena by making use of personifications of animals and plants. In Lea, Yuen seems to be applying a technique of the same nature. Through the voice-over plants are presented as animals, a branch becomes a person being buried, a stone becomes a baby who is cuddled and given a bath. An important role is reserved for the anthropomorphic Mr. Nature. Yuen allows nature and culture, man and his environment to melt together by having flora and fauna perform rituals that reflect the major events from human life – birthing, fighting, loving and dying.

CREDITS
DAVID ATTENBOROUGH, SPEAKING ABOUT BIGHORN SHEEP
“DAY BATH”, BY DEBORAH SPENCER
“THE LURE OF THE FAIRY TALE”, BY JOAN ACOCELLA
“TOPOGRAPHY”, BY SHARON OLDS
“ANTICHRIST”, BY LARS VON TRIER
“A HISTORY OF EVERYTHING, INCLUDING YOU”, BY JENNY HOLLOWELL

DON, 2006**4:3 DIGITAL VIDEO
WITH SOUND, 7 MIN 14 SEC**

Love, lust and suffering run like a thread through this short film. Yuen has made audio recordings of stories that her mother told about her reminiscensing different phases in her life and particularly love relationships – among others, with her former husband Don. She then wrote up a selection of these tapes as texts, and affixed them to the ceiling of her studio. In this film Yuen plays multiple characters: she seems to represent herself, but also her mother Noelle and her mother's former husband Don.

CREDITS**INTERVIEW WITH NOELIE RODRIGUEZ****04****ANDEE, 2013****16:9 DIGITAL VIDEO
WITH SOUND, 5 MIN 53 SEC**

The video Andee is loosely based on the life and person of the living artist and writer Joe Andoe (b. US, 1955), who late in his career realized that all his paintings are rooted back in one single memory from his childhood. His monochromatic paintings of animals, people and objects, can be found in major collections, including those of the Metropolitan and Whitney Museum of Art.

The text of the voice-over by Yuen was written on the basis of an interview with the artist, but she shuffled the quotes around, added imaginary elements, and transformed Joe into Joan. Moreover, Andoe's personality seems to merge with Yuen's, as an artist. The result is a video portrait that is embedded in reality, but which ultimately sketches the picture of a fictional character. Andoe proves to be about the essence of creativity, the complexity of the artist's calling, the pitfalls and possibilities that typify an artist's career, and the fine line between success and failure.

CREDITS**INTERVIEW WITH JOE ANDEE,
BY NEDA POURANG****“VERSUS” NIKE ADVERTISEMENT****HERMIONE, 2014****16:9 DIGITAL VIDEO
WITH SOUND, 9 MIN 34 SEC**

In this new video the viewer follows the various stages in the fictional life of an anonymous female magician. Hermione prompts one to immediately think of a character from the Harry Potter books, but Yuen's film has little to do with J.K. Rowling's hyperintelligent aspiring wizard.

In the course of the film the childhood birthday cakes with their candles always remain the same as the years pass, but the voice tells of the changes that a girl goes through as she becomes an elderly woman. In the various phases of her life the character seeks her identity, tries to discover who she is and what place she occupies in society. From an innocent six-year-old who believes in the power of illusion (a child who is a conjurer) she evolves into an adult woman who is disappointed in life (she calls herself her own greatest obstacle). She notes that nature has allotted just as much talent to women as to men, but that society does not support and nourish the gifts of the two sexes equally.

Yuen tells the story, and also acts in this film. She blends fragments from the biographies of a series of extraordinary (and tormented) women: the French writer and feminist Simone de Beauvoir, the American dancer and choreographer

05

Twyla Tharp, the American writer Dorothy Parker, Vera Nabokov (wife, assistant and muse of the writer Vladimir Nabokov), and the American poet and novelist Hilda Doolittle. By combining text fragments by or about these women, Yuen creates a new life story about one woman, who the artist herself characterizes as a “plural”.

CREDITS**“28 ARTISTS AND TWO SAINTS”,****BY JOAN ACOCELLA****“WORK/PLAY” LEVIS ADVERTISEMENT****“THE POKER HOUSE” TRAILER****“CREATING HYSTERIA”,****BY JOAN ACOCELLA****“THE THIN RED LINE”,****BY TERENCE MALICK****INTERVIEW WITH COURTNEY LOVE**

Dear visitor,

This spring director Ann Demmeester says goodbye to de Appel arts centre with

figures from art history, or the vicissitudes of the adolescent students whom she teaches. She draws inspiration from these elements to realize elaborate performances before the eye of the camera, without the presence of an audience.

The results are associative, dreamlike, hypnotic, and now and then also melancholic videos in which banal observations merge with philosophical pronouncements.

From a diary, childhood memories, references to general history and art history, and philosophical speculations on great themes such as life, death, love, beauty and the artist's calling, to create films that have the character of vignettes. (In prose and poetry, a vignette is a short, impressionistic scene that sketches a picture of a particular person, time or place.)

Because Yuen herself often appears in her videos as the protagonist and narrator, and the voice-over is almost exclusively her own voice, the film would seem to be pure autobiography. Nothing could be farther from the truth. The boundary between fiction and reality is tissue-thin in Yuen's films. She derives elements from a whole range of sources: her fascination with magic and nature, the biographies of her father and mother, the biographies of marginalized and forgotten

In 2011 an exhibition by Nina Yuen, an alumna of the Rijksakademie van beeldende kunsten in Amsterdam, opened in the Stedelijk Museum Schiedam, with works from the period 2007 - 2011. In de Appel arts centre Yuen is showing new works within a constellation of previous work. The video productions Hermione, Lea and Raymond are having their international premiere in de Appel arts centre. For the first time Yuen is also showing related prints of drawings and collages.

In earlier work Yuen generally operated from the privacy of an atelier, where she constructed baroque DIY sets which functioned as the backgrounds in her films.

Now with increasing frequency she is moving into the 'outside world' and creating links between her 'inner world' and the wider reality beyond it. She makes what curator Wilma Sütö calls 'magical' connections between culture and nature, word and image, her own life and universal human emotions. While on the one hand, the 'private mythologies' that Yuen evokes in her work are indeed anomalous and hyper-personal, on the other hand they are recognizable for many.

Kind regards
 de Appel arts centre

We wish you a joyful journey, crisscrossing between estrangement and recognition.

YUEN

PRINS HENDRIKKADE 142 • AMSTERDAM • DEAPPEL.NL

8 FEBRUARY - 13 APRIL 2014

EXHIBITION

DE APPEL
ARTS CENTRE

NINA